

РЕШЕНИЕ

№150

гр.Перник, 25.10.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и девети септември две хиляди и единайсета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 225/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по повод жалба на **Д.И.З. ***** със съдебен адрес: гр. София, жк. „***“, бл. 31Б, вх. Б, ет. 3, ап. 18, срещу Заповед № 12 от 11.04.2011 г. на Главения архитект на Община Перник, с която е оттеглено Удостоверение № 51/28.03.2011 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: “Преустройство на кафе и покрив на съществуваща сграда в „жилищен етаж от мезонетен тип” в УПИ II, кв. 37 по плана на с. Драгичево, община Перник.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на административния акт, които до степен на нищожност. Иска се от съда да бъде прогласена нищожност на атакувания административен акт или същият да бъде отменен като незаконосъобразен.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Главен архитект на Община Перник, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна - А.А.Г.***, чрез процесуалния си представител адв. К.*** поддържа искане за прогласяване на нищожност на атакуваната заповед.

Моли за присъждане на разноски.

Заинтересованата страна - М.Р.И.***, не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – К.К.В.***, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли атакуваната заповед да бъде отменена.

Заинтересованата страна – В.П.М.***, чрез процесуалния си представител адв.И. намира, че не са налице условията на чл.91, ал.1 от АПК, поради което издадената заповед е незаконосъобразна и се иска нейната отмяна.

Административен съд – Перник, след проверка на твърденията на ищеца и анализ на представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес от обжалването. Неоснователни са твърденията на ответника в производството, че жалбата е подадена след изтичане на 14 дневния преклузивен срок за обжалване. От приложените по делото копия на разписка №160803/02.05.2011 г., касова бележка издадена от Български пощи, ТП-Перник и известие за доставяне /обратна разписка/ е видно, че жалбата е подадена на 02.05.2011 г., поради което срока по чл.149, ал.1 от АПК е спазен.

Оспорена е заповед, с която е оттеглено удостоверение за въвеждане в експлоатация притежава белезите на индивидуален административен акт и подлежи на съдебен контрол.

След като констатира, че жалбата е процесуално допустима решаващият състав пристъпи към разглеждането ѝ по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповед № 12/11.04.2011 г. на Главния архитект на Община Перник е издадена на основание чл.91, ал.1 от АПК. Административният орган е упражнил правото си на отзив и е оттеглил издадения вече административен акт – удостоверение №51/28.03.2011 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: “Преустройство на кафе и покрив на съществуваща сграда в жилищен етаж от мезонетен тип със РЗП-620 кв.м. в УПИ II, кв.37 по плана на с.Драгичево, общ.Перник.

Издадената заповед е незаконосъобразна до степен на нищожност, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК , проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен, на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган и в рамките на предоставените му по закон правомощия. Всеки акт, който е издаден от некомпетентен органи страда от порок, който е съществен и дава основание акта да бъде обявен за нищожен.

Липсата на който и да е вид компетентност – материална, териториална или по степен на органа издал административният акт води до нищожност на издаденият такъв. Решаващият състав намира, че в конкретния случай е налице акт издаден извън материалната компетентност на Главния архитект на Община Перник.

От посочените в обжалваната заповед фактически обстоятелства се налага извод, че административният орган - издател на акта, го е оттеглил, поради констатирано от него закононарушение към момента на издаването му, преди да е влязъл в сила. Това право на отзив е уредено в нормата на чл. 91, ал. 1 от АПК. Съгласно този текст, органът може да преразгледа въпроса и да оттегли сам обжалвания акт или да го измени, или да издаде съответен акт или документ, ако е отказал издаването му. Разпоредбата на чл.91, ал.1 от АПК се отнася до хипотезите, при които може да стане преразглеждане на административният акт от издателят му. Предпоставките за издаване на акта за оттегляне са няколко: на първо място административният акт, който в конкретния случай е удостоверение за въвеждане в експлоатация да подлежи на обжалване, на второ място да е подадена жалба срещу него и на трето място компетентният орган да се произнесе в законовия срок. Само при наличие на тези предпоставки административният орган може да го оттегли един вече издаден акт.

Правото на отзив може да бъде упражнено само когато за съответния административен акт е предвидена възможност да бъде обжалван по административен ред. В случая, съгласно чл. 215 ЗУТ, индивидуалните административни актове, отказите за издаването им и пр., в това число и удостоверението за въвеждане в експлоатация, се обжалват относно тяхната законосъобразност пред съда по местонахождение на недвижимия имот, т. е. предвидено е пряко съдебно обжалване. ЗУТ е специален закон, в който изрично е предвидено кои административни актове подлежат на административно обжалване, и техният кръг не може да бъде разширяван.

Актът, който е отменен с обжалвания, е от категорията на тези, които могат да бъдат отменени единствено по съдебен ред, не е подлежал на административен контрол (чл. 82, ал. 1, т. 6 от АПК), поради което и на това основание, административният орган - издател на същия, не е разполагал с правомощие да го отмени. Нещо повече на обжалване по съдебен ред подлежат само отказите да бъде издадено такова удостоверение, тъй като само при отказ биха се засегнали правата на възложителите на строежи.

В конкретния случай, е издаден положителен за жалбоподателя административен акт-удостоверение за въвеждане в експлоатация. Този акт се издава в административно производство, което се развива само между молителя-възложител и административния орган, без участието на трети лица. След като акта е положителен за лицето, което е поискало неговото издаване той не подлежи на обжалване. С факта на издаването му, тъй като не подлежи на контрол за законосъобразност, удостоверението за въвеждане в експлоатация е влязло в сила и е придобило стабилитет. Ето защо не може да бъде упражнено правото на отзив по смисъла на чл.91, ал.1 от АПК.

Липсата на правомощие за административния орган да издаде един административен акт води до неговата нищожност, тъй като същият е издаден от некомпетентен за това орган. Липсата на компетентност в конкретния случай е свързана с обстоятелството, че не е налице законова възможност да бъде приложена хипотезата на правната норма посочена от административният орган.

Тъй като един нищожен административен акт не може да породи каквито и да е правни последици обсъждането не е необходимо обсъждането на пороците, констатираните в акта които водят до неговата незаконосъобразност и до нарушаване на установените със закона процедурни правила.

За прецизност следва да се отбележи, че е налице и друга предпоставка за упражняване правото на отзив – липсва постъпила жалба срещу издаденото удостоверение за въвеждане в експлоатация № 51/28.03.2011 г. от Гл.архитект на Община Перник. Това обстоятелство лишава административния орган от възможността да упражни процесуалното си право на отзив. Като е издал оспорваната заповед административният орган е нарушил правата на лица, за които удостоверението за въвеждане в експлоатация има благоприятен ефект. При самодейно развилата се процедура по издаването на заповед № 12/11.04.2011 г. от Гл.архитект на община Перник е допуснато нарушение на разпоредбите на чл.4, и чл.6, ал. 2 от АПК.

По изложените мотиви решаващият състав намира, че следва да бъде прогласена нищожността на издадената заповед № 12 от 11.04.2011 г. на Главения архитект на Община Перник, с която е оттеглено Удостоверение № 51/28.03.2011 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: “Преустройство на кафе и покрив на съществуваща сграда в „жилищен етаж от мезонетен тип” в УПИ II, кв. 37 по плана на с. Драгичево, община Перник, като издадена извън материалната и времева компетентност, с която е разполагал административният орган.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на Община Перник, са направените от жалбоподателя Д.И.З.*** разноски в производството в размер на 31.10 лв., представляващи - 10 лв. държавна такса и 21.30 лв. деловодни разноски. В хода на производството не са представени доказателства за заплатено възнаграждение за процесуално представителство от жалбоподателя, поради което и не се присъждат разноски в този смисъл.

Основателно, с оглед изхода на делото е искането за заплащане на разноски в производството на заинтересованата страна А.А.Г.*** в размер на 600 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1-во от АПК
Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на заповед № 12/11.04.2011г. на Главния архитект на Община Перник, с която е оттеглено издаденото удостоверение за въвеждане в експлоатация № 51/28.03.2011 г.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на жалбоподателя Д.И.З.,***, направените разноси в производството, в размер на 31.30 лв.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на заинтересованото лице А.А.Г.,***, сумата от 600 лв., направени разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /п/